

Dosarul nr. 3a-240/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (judecător Ciobanu Galina)

DECIZIE

24 iunie 2020
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii
Grefier

Guzun Maria
Clima Vladislav și Dașchevici Grigore
Chiselița Alina

examinînd în ședință publică cererea de apel declarată de Agenția Națională Transport Auto, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 05 decembrie 2019,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana către Agenția Națională Transport Auto privind anularea răspunsului, obligarea furnizării informației și încasarea cheltuielilor de judecată

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La data de 19 iunie 2019 avocatul Ciuperca Vasilii, în interesele AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana, au înaintat o cerere de chemare în judecată către Agenția Națională Transport Auto privind anularea răspunsului, obligarea furnizării informației și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate reclamantii au invocat că, la data de 03 mai 2019 Ana Burlac și AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, conducându-se de prevederile legislației în materie de acces la informație, prin cererea nr. 84/2019, au solicitat Agenției Naționale Transport Auto, să ofere următoarele informații de interes public: „1. Lista persoanelor juridice din Republica Moldova, precum și din străinătate, pentru care Agenția Națională Transport Auto, a eliberat acte de coordonare a traseelor de transportare a mărfurilor periculoase, în perioada 04.05.2018 - 25.04.2019; 2. Lista persoanelor juridice din Republica Moldova la care Agenția Națională Transport Auto a efectuat controale inopinate în perioada 01.01.2017 - 25.04.2019 și care au fost încălcările depistate (cu indicarea articolului din lege, la care se referă încălcarea); 3. Copiile rapoartelor financiare (situațiile financiare) ale Agenției Naționale Transport Auto pentru anii 2016, 2017 și 2018; 4. Lista nominală a funcționarilor publici din cadrul Agenției Naționale Transport Auto care au fost sancționați disciplinar, în perioada 01.01.2016 - 25.04.2019”.

Invocau reclamantii că la data de 29 mai 2019 au primit răspuns la cererea înaintată, prin care a fost refuzat în eliberarea informațiilor solicitate. Reclamantii au calificat răspunsul Agenției Naționale Transport Auto, ca fiind ilegal, făcând trimitere la prevederile art. 11, 21 din Legea privind accesul la informație și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ.

Drept urmare, menționau reclamantii că prin răspunsul instituției pârâte, s-a refuzat în lipsa unor motive întemeiate, furnizarea informației solicitate conform cererii de acces la informație. Notau că instituția pârâtă, în mod neîntemeiat și ilegal a atribuit informația privind persoanele juridice cărora li s-a eliberat acte de coordonare a traseelor de transportare a mărfurilor

periculoase, precum și informația persoanelor juridice la care ANTA a efectuat controale inopinate, la categoria informațiilor cu accesibilitate limitată.

Considerau că este ilegal refuzul de a elibera informația, pe motivul că informația este publicată, pârâtul indicând doar sursa unde informația poate fi găsită. De asemenea, instituția pârâtă în mod neîntemeiat a atribuit informația privind lista funcționarilor publici din cadrul ANTA care au fost sancționați disciplinar, la categoria informațiilor cu accesibilitate limitată (date cu caracter personal), deoarece respectiva informație este de interes public, fapt care prevalează asupra protecției datelor cu caracter personal. Respectiv, prin refuzul instituției pârâre de a furniza integral informația solicitată, a fost încălcat dreptul de acces la informație al reclamantilor Burlac Ana și AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”.

În drept, și-au întemeiat cererea pe dispozițiile art. art. 34 și 53 din Constituția Republicii Moldova; art. 10 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale; art. 10, 11, 13, 16, 23, 24 din Legea privind accesul la informație; art. 189 alin. (1) și (2); 206 alin. (1), art. 224 alin. (1), Codul administrativ.

La data de 11.07.2019, de către avocatul reclamantilor, Ciuperca Vasili, a fost depusă cerere suplimentară, privind încasarea cheltuielilor de judecată de la Agenția Națională Transport Auto în beneficiul AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” în sumă de 3 616 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 05 decembrie 2019, acțiunea în contencios administrativ înaintată de AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana, a fost admisă (f.d. 57; 63-68).

Solicitarea apelantului:

La data de 26 decembrie 2019 Agenția Națională Transport Auto a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 05 decembrie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii de respingere a cererii de chemare în judecată (f.d. 60-61).

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din actele cauzei rezultă că hotărârea atacată cu apel a fost pronunțată la 05 decembrie 2019, apelul fiind depus la dată de 26 decembrie 2019, motiv pentru care instanța de apel constată că apelul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de Legislația în vigoare.

Argumentele părților:

În motivarea apelului declarat, apelantul a invocat că nu este de acord cu hotărârea. Opinează că la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului, iar concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Apelantul nu este de acord cu concluzia instanței din pct. 49 a hotărârii, în care se menționează că, pentru ca informația să fie considerată cu caracter personal e necesar ca informația să se refere la o persoană privată și de viața privată. Această concluzie contravine prevederilor art. 3 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08.07.2011, care definește noțiunea datelor cu caracter personal și anume: date cu caracter personal - orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente

specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale. Susține apelantul că în acest articol nu se regăsește noțiunea de persoană privată sau viață privată. Cu atât mai mult, reclamanții nu au justificat scopul utilizării acestor informații.

Consideră că agenția ca furnizor de informație, potrivit art. 11 alin. (1) pct. 3 din Legea susmenționată, are obligația de a respecta limitările accesului la informație prevăzute de legislație, în caz contrar poartă răspundere conform legislației în vigoare. Concluzionează că din motivele enunțate, hotărârea instanței de fond este pasibilă casării.

La data de 11 martie 2020 avocatul Ciuperca Vasilii, în interesele intimaților AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana, a prezentat referința la cererea de apel, solicitând respingerea apelului (f.d. 82-86), referința fiind comunicată apelantului la data de 17 martie 2020, fapt confirmat prin extras din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 87).

Reprezentantul intimaților AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana, avocatul Ciuperca Vasili în ședința de judecată a solicitat respingerea apelului din motivele invocate în referință.

Reprezentantul apelantului Agenția Națională Transport Auto în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea expedită în adresa instanței, a solicitat examinarea cauzei în lipsă (f.d. 92), din care considerente, în coraport cu prevederile art. 239 alin. (2) din Codul administrativ, Colegiul a dispus examinarea cauzei în lipsa părții neprezente, legal citate.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind reprezentantul părților, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că cererea de apel este întemeiată și urmează a fi admisă, din alte motive decât cele invocate în cererea de apel, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, sub forma de încheiere, prin care acțiunea în contencios administrativ va fi declarată inadmisibilă, din motivul nerespectării procedurii prealabile (art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ), din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral hotărârea primei instanței și emite o nouă decizie.

Potrivit art. 219 alin. (1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform jurisprudenței CtEDO, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. (HirroBalani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că, la data de 03.05.2019 AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana au expediat în adresa Agenției Naționale Transport Auto cererea nr. 84/2019, care a fost recepționată la data de 07.05.2019, fapt ce se confirmă prin copia avizului de recepție (f.d. 7, 8). Prin cererea specificată, reclamantii au solicitat Agenției Naționale Transport Auto, eliberarea următoarelor informații oficiale: „1. Lista persoanelor juridice din Republica Moldova, precum și din străinătate, pentru care Agenția Națională Transport Auto, a eliberat acte de coordonare a traseelor de transportare a mărfurilor periculoase, în perioada 04.05.2018 – 25.04.2019; 2. Lista persoanelor juridice din Republica Moldova la care Agenția Națională Transport Auto a efectuat controale inopinate în perioada 01.01.2017 – 25.04.2019 și care au fost încălcările depistate (cu indicarea articolului din lege, la care se referă încălcarea); 3. Copiile rapoartelor financiare (situațiile financiare) ale Agenției Naționale Transport Auto pentru anii 2016, 2017 și 2018; 4. Lista nominală a funcționarilor publici din cadrul Agenției Naționale Transport Auto care au fost sancționați disciplinar, în perioada 01.01.2016 - 25.04.2019”.

Cererea în cauză a fost înregistrată la Agenția Națională Transport Auto cu nr. de intrare 01/5951, la data de 07.05.2019, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe cerere (f.d. 23).

La data de 27.05.2019 Agenția Națională Transport Auto a expediat în adresa AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, răspunsul cu nr. 02/1-1-5829, prin care se informează referitor la faptul că în perioada 04.05.2018 - 04.05.2019 Agenția a eliberat pentru persoanele juridice din Republica Moldova 31 de acte de coordonare a traseelor de transportare a mărfurilor periculoase. Pentru persoanele juridice din străinătate, nu au fost eliberate astfel de acte. Cât privește lista persoanelor juridice cărora li s-au eliberat actele de coordonare ANTA a informat că, în scopul respectării drepturilor și reputației altei persoane la această informație, conform art. 7 alin. (1) lit. a) din Legea privind accesul la informație, nr. 982 din 11.05.2000, constituie o informație cu accesibilitate limitată și nu poate fi oferită. Informația privind lista persoanelor juridice din Republica Moldova la care Agenția a efectuat controale inopinate, de asemenea nu poate fi oferită conform prevederilor aceluiași articol din Legea sus-menționată. Referitor la rapoartele financiare pentru anii 2016, 2017 și 2019, ANTA a comunicat că rapoartele financiare au fost publicate pe pagina oficială a Agenției și că acestea pot fi accesate la adresa: anta.gov.md. Transparența. Informațiile solicitate în p. 4 din cerere, constituie conform art. 7 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 982, o informație cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal. Totodată a informat că potrivit art. 11 alin. (1) p. 3 din Legea sus-menționată, Agenția ca furnizor de informație, are obligația de a respecta limitările accesului la informație prevăzute de legislație (f.d. 22).

La data de 19 iunie 2019 AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana au înaintat o cerere de chemare în judecată către Agenția Națională Transport Auto privind anularea răspunsului, obligarea furnizării informației și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d. 2-4).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță s-a pronunțat în favoarea temeiniciei acțiunii, cu admiterea acesteia (f.d. 57).

Judecând apelul declarat de către Agenția Națională Transport Auto, instanța de apel verificând legalitatea hotărârii primei instanțe, pronunțându-se asupra aspectelor importante pentru soluționarea justă a cauzei, a ajuns la concluzia casării integrale a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii sub forma de încheiere, prin care acțiunea să fie declarată inadmisibilă, deoarece nu a fost respectată procedura prealabilă.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel reiterează materialul probator din care se atestă cu certitudine că, la data de 03 mai 2019 AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana au depus la Agenția Națională Transport Auto cererea/petiția nr. nr. 84/2019, în baza căreia au solicitat eliberarea informației.

Cererea/petiția nr. 84/2019, conform art. 9 alin. (2) din Codul administrativ, constituie o cerere prin care s-a inițiat o procedură administrativă în sensul art. 6 alin. (1) și art. 69 alin. (1) din Codul administrativ.

Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Procedura administrativă se inițiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă inițiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale, iar cea inițiată la cerere se consideră inițiată din momentul depunerii cererii.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (2) Cod administrativ, prin petiție, în sensul prezentului cod, se înțelege orice cerere, sesizare sau propunere adresată unei autorități publice de către o persoană fizică sau juridică. Prin cerere se solicită emiterea unui act administrativ individual sau efectuarea unei operațiuni administrative.

În același timp, potrivit art. 69 alin. (2) Cod administrativ, în cazul depunerii unei petiții, autoritatea publică este obligată să inițieze o procedură administrativă.

Prin răspunsul nr. 02/1-1-5829 din 27 mai 2019, Agenția Națională Transport Auto a comunicat solicitanților că pentru a satisface solicitările înaintate cu privire la accesul informației, urmează a fi indicat scopul urmărit pentru fiecare tip de informație în parte, la fel fiind indicat că, o parte din informația solicitată poate fi accesată pe pagina oficială web a instituției.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Relaționând răspunsul Agenției Naționale Transport Auto nr. 02/1-1-5829 din 27 mai 2019, la prevederile art. 10 alin. (1) - 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, instanța de apel reține că acesta constituie un act administrativ individual defavorabil.

În ce privește aplicabilitatea temeiului de inadmisibilitate prevăzut de art. 207 alin. (2) lit. f) din Codul administrativ, instanța de apel menționează că norma respectivă se aplică sistemic și organic cu prevederile art. 208, 162-169 și 19 din Codul administrativ.

Înaintarea acțiunii în contencios în obligare este condiționată de respectarea procedurii prealabile. Potrivit art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Conform art. 162 alin. (3) lit. b) din Codul administrativ, cererea prealabilă este îndreptată spre emiterea unui act administrativ individual, respins expres sau prin omisiune potrivit art. 64 alin. (2) din Codul administrativ.

Astfel, în cazul când cererea petiționarului cu privire la emiterea actului administrativ individual este respinsă, atunci cererea prealabilă are ca finalitate anume de a obține totuși actul administrativ individual favorabil solicitat. Totodată, autoritatea publică emitentă, și eventual cea ierarhic superioară, verifică repetat și dacă este necesar efectuează investigarea suplimentară a stării de fapt, și după caz, fie emite actul administrativ individual solicitat sau își consolidează actul administrativ individual de respingere a cererii petiționarului.

Prin urmare, procedura prealabilă este o garanție de apărare suplimentară a persoanei afectate printr-un act administrativ individual, și totodată o modalitate de auto-corecție a autorității publice din perspectiva respectării conform art. 21 din Codul administrativ a principiului legalității administrației publice. Cererea prealabilă ca instituție juridică nu este doar o simplă formalitate, de aceea orice autoritate publică este obligată să examineze cererea ca un mijloc legal și efectiv de protecție a persoanei împotriva intervențiilor puterii publice prin intermediul actului administrativ individual. De fiecare dată instanța de judecată verificând legalitatea activității administrative a autorităților publice efectuează un control judecătoresc efectiv și asupra legalității deciziilor de soluționare a cererilor prelabile, care în esență constituie un tot întreg cu actul administrativ individual.

Potrivit art. 208 alin. (3) Codul administrativ, dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emiteră a actului administrativ individual.

Norma de drept enunțată, se aplică sistemic cu prevederile art. 163 Codul administrativ, care prevede că procedura de examinare a cererii prelabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

La caz, acțiunea în obligare nu este admisibilă, deoarece procedura prealabilă n-a fost respectată, iar starea de fapt procesuală care condiționează admisibilitatea acțiunii, nu se atribuie excepțiilor legale prevăzute de art. 163 din Codul administrativ.

Cu referire la prevederile normelor sus-menționate, Colegiul ajunge la concluzia despre inadmisibilitatea acțiunii depuse de AO „Juriștii Pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana, pe motivul neîntrunirii condițiilor art. 208 Codul administrativ, de nerespectare a procedurii prelabile la înaintarea acțiunii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea privind accesul la informație, nr. 982 din 2000, care prevede că persoana care se consideră lezată într-un drept sau interes legitim de către furnizorul de informații poate ataca acțiunile acestuia atât pe cale extrajudiciară, cât și direct în instanța de contencios administrativ competentă. După obiectul de reglementare și natura juridică dispoziția legală pre-citată este una ce se circumscrie conceptului de legislație procedurală.

În acest sens, instanța de apel menționează că una din caracteristicile legii constă în aceea că, ea continuă să rămână în vigoare atâta timp cât nu este abrogată. Cu alte cuvinte efectele juridice ale legii, ale normelor pe care ea le conține, nu depind de frecvența sau de continuitatea aplicării lor. Cel puțin acesta este principiul dogmatic la care se atrage atenția când se soluționează problema acțiunii legii în timp.

În realitate, însă, ne putem confrunta cu cazuri, când unele legi își încetează valabilitatea prin lipsa de uz sau aplicare de-a lungul unei perioade mari, în aceste cazuri fiind vorba de căderea legii în desuetudine. O lege e considerată căzută în desuetudine, atunci când, deși nu este abrogată sau neajunsă la termen, nu se mai aplică datorită schimbării condițiilor care au impus inițial adoptarea ei.

Sub acest aspect, instanța de apel reține că legislatorul nu a abrogat expres Legea privind accesul la informație, nr. 982 din 2000, însă ea a devenită inaplicabilă odată cu intrarea în vigoare a Codului administrativ, la data de 1 aprilie 2019, care este un caz distinct de încetare a acțiunii unei legi în timp, prevăzută în art. 74 alin. (1) lit. e) din Legea cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017.

Totodată, instanța de apel subliniază că potrivit art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Norma enunțată este de o importanță conceptuală atât pentru legiuitor, autoritățile publice ce realizează activitate administrativă cât și instanțele de judecată, din considerentul că ea asigură caracterul uniform în special al procedurii administrative, dar și al Codul administrativ în întregime. Orice aplicare eronată a prevederilor art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, este de natură să genereze un blocaj instituțional și o regresie serioasă în materia mijloacelor de protecție legală a drepturilor vătămate eventual, prin activitatea administrativă a autorităților publice.

Astfel, derogări de la aplicabilitatea prevederilor Codului administrativ sunt admisibile numai în limitele exigențelor legale cumulative prevăzute de art. 2 alin. (2) din Cod administrativ. Din norma legală citată rezultă că, numai anumite aspecte pot fi reglementate prin derogare de la Codul administrativ, și dacă există cumulativ 4 condiții: 1. domenii specifice de activitate; 2. norme legislative speciale derogatorii; 3. reglementarea derogatorie să fie absolut necesară; 4. reglementarea să nu contravină esenței (principiilor) Codului administrativ.

În speță, instanța de apel subliniază că nu sunt întrunite condițiile legale enunțate de art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, iar noțiunile juridice utilizate de legiuitor în textul normativ al art. 21 alin (1) din Legea privind accesul la informație, nr. 982 din 2000, precum pe cea de „instanța de contencios administrativ”, ele reflectă noțiuni din Legea contenciosului administrativ, care a fost abrogată.

Codul administrativ nu instituie instanțe de contencios administrativ, dar numai principiul specializării organice a judecătorilor, completelor sau eventual colegiilor competente pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ. Mai mult, verbul „poate” din textul art. 21 alin. (1) din Legea privind accesul la informație, nr. 982 din 2000, pune accentul pe principiul disponibilității, având în vedere că anterior Codului administrativ, existau reglementări dispersate, în special a diferitor aspecte de procedură administrativă, însă după intrarea Codului în vigoare, condițiile de admisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ sunt prevăzute de Codul administrativ, dar nu de normele dreptului material.

Neexecutarea prevederilor art. 257 alin. (3) din Codul administrativ de către subiecții de drept competenți, nu constituie un motiv pentru instanțele judecătorești de neaplicare a Codului administrativ și soluționarea problemelor de aplicare a legii conform principiilor ce guvernează aplicarea legii în timp. Orice altă soluție ar fi contrară nu numai principiului respectării statului de drept, dar și un serios obstacol în dezvoltarea democratică a societății și aplicării imediate a prevederilor Codului administrativ, și totodată, diametral opusă legalității și eficienței activității administrative a autorităților publice.

Mai mult ca atât, instanța de apel reiterează că aplicarea Codului administrativ, este determinată de principiul efectului imediat al legii noi, care presupune că legea nouă guvernează imediat toate situațiile juridice actuale care intră în sfera ei de acțiune.

În baza acestor considerații, instanța nu se va expune asupra argumentelor invocate de părți ce țin de fondul litigiului, or, în speță s-a constatat că acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă, din motivul nerespectării procedurii prealabile.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de Agenția Națională Transport Auto, din alte motive decât cele invocate în cerere de apel, a casa integral hotărârea Judecătoriei

Chișinău sediul Rîșcani din 05 decembrie 2019 și a emite o nouă decizie sub formă de încheiere, prin care acțiunea în contencios administrativ înaintată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana să fie declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. f) Cod administrativ.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. c), 207 alin. (2) lit. f) Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

D E C I D E:

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 05 decembrie 2019, cu adoptarea unei noi hotărâri sub formă de încheiere, după cum urmează:

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și Burlac Ana către Agenția Națională Transport Auto privind anularea răspunsului, obligarea furnizării informației și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în termen de 30 de zile de la data notificării dispozitivului deciziei instanței de apel.

Recursul se depune la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Motivarea recursului se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data notificării deciziei integrale a instanței de apel.

Președintele ședinței, judecătorul

Guzun Maria

Judecătorii

Clima Vladislav

Dașchevici Grigore